

do měsíce naříditi, aby bylo provedeno nové řízení a bylo učiněno nové usnesení. Neučiní-li tak ministr v udané době, lze rozsudek vykonati (odst. 8.).

Z těchto ustanovení se podává, že disc. rozsudek, působící proti církevnímu učiteli, vydává v případech podle § 23 cit. zák. toliko církevní vrchnost, že rozsudek znějící na ztrátu úřadu musí sice býti církevní vrchností, má-li nabýti vykonatelnosti, předložen ministru vyuč., že však k vykonatelnosti jeho se nepožaduje výslovného schválení ministrem, naopak, že rozsudek nabývá vykonatelnosti i pouhým uplynutím doby (jednoho měsíce), nezakročí-li ministr podle ustanovení předposledního odstavce § 23.

V uvedených předpisech se tudíž dává ministru právo naříditi nové řízení a nové usnášení, avšak není ministru uložena povinnost, aby takto zakročil. Proto a zejména vzhledem k ustanovení posledního odstavce § 23 cit. zák. nelze z ustanovení § 23 vyvozovati nějakých subj. práv učitelských osob, proti nimž vydala církevní vrchnost disc. rozsudek, na to, aby ministr vyuč. disc. rozsudek církevní co do jeho formální nebo materiální správnosti přezkoumal nebo aby dokonce ve prospěch učitele použil svého práva podle odstavce 7. cit. §.

Za tohoto právního stavu nelze tudíž shledati, že by nař. výnos, kterým žal. úřad vzal na vědomí disc. rozsudek jemu předložený ve smyslu § 23 zák. čl. XXVII:1907, byl porušil nějaké subj. právo st-lovo. Opačné tvrzení stížnosti není tudíž důvodné.

Č. 9761.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti. — Řízení správní: Nabyvatel, který smlouvou převzal povinnost platiti dávku, je legitimován, aby před příslušným úřadem uplatňoval nárok na odepsání předepsané dávky z důvodu, že jsou splněny podmínky pro věcné osvobození od dávky podle § 52 zák. č. 44/27.

(Nález ze dne 17. března 1932 č. 4313.)

Prejudikatura: Boh. A 3802/24.

Věc: Heřman L. v Nitře proti zemskému úřadu v Bratislavě o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l koupil smlouvou trhovou z 15. května 1927 nemovitosti ve vložce č. ... města Nitry. Platebním rozkazem z 29. září 1927 vyměřena byla dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí zcizitelům. Podáním z 9. listopadu 1927 žádal st-l vzhledem k tomu, že podle trhově smlouvy placení dávky převzal, aby dávka byla odepsána, ježto dům zbouřal a provádí tam novostavbu (§ 52 č. 2 zák. č. 44/27). Žádost tato byla obecním zastupitelstvem a v cestě instanční okresním úřadem a posléze nař. rozhodnutím zamítnuta.

O stížnosti podané na nss bylo uváženo:

Nař. rozhodnutím žal. úřad odepřel rozhodnouti meritorně o žádání st-le vzneseném podáním z 9. listopadu 1927 za odpis dávky předepsané platebním rozkazem z 29. září 1927, poněvadž st-l je nabyvatelem nemovitosti, z jejíhož převodu dávka byla předepsána, a nabyvatel v řízení ukládacím, jež podle § 13 dávk. pravidel (vl. nař. č. 143/22) provádí se výhradně se zcizitelem, nemá postavení strany a není proto legitimován podati odvolání z platebního rozkazu.

Žal. úřad však přehlíží, že st-l podáním z 9. listopadu 1927 nevznesl rekurs proti platebnímu rozkazu z 29. září 1927, nýbrž jako nabyvatel převzavší smlouvou povinnost platiti dávku, uplatnil samostatný nárok, aby dávka platebním rozkazem z 29. září 1927 — jak nesporno — pravoplatně předepsaná byla odepsána, poněvadž platební povinnosti převodem vzniklé a tímto platebním rozkazem formalisované byl dodatečně odňat právní základ tím, že splněny byly podmínky pro věcné osvobození převodu od dávky podle § 52 zák. č. 44/27. Právní důvod nároku tuto vzneseného dlužno tedy spatřovati v podstatě v bezdůvodném obohacení, které nastalo obci vznikem dávkové pohledávky z pravoplatného platebního příkazu z 29. září 1927, kdyžtě pohledávce té podle tvrzení st-lova dodatečně splněním podmínek věcného osvobození od dávky podle § 52 zák. č. 44/27 odňat byl právní titul. Poněvadž — jak nesporno — st-l smlouvou převzal placení dávky, stalo se toto tvrzené obohacení materiálně na vrub st-le.

Jak nss vyslovil již v nál. Boh. A 3802/24, nelze tomu, na jehož úkor obohacení takové nastalo, upříti legitimaci, aby před příslušným úřadem uplatňoval, že obohacení to nastalo bez právního důvodu, a domáhal se odčinění tohoto bezdůvodného obohacení. Z toho plyne však, že žal. úřad nebyl oprávněn odvolání st-lovo pro nedostatek legitimace odmítnouti, nýbrž byl povinen k rekursu jeho zkoumati meritorně předpoklady nároku uplatňovaného podáním ze dne 9. listopadu 1927. Poněvadž tak neučinil, bylo nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 9762.

Zaměstnanci veřejní: I. * Ustanovení odst. 14 čl. V. vl. nař. č. 34/23, že pod slovy »manželky samostatně výdělečně činné« jest rozuměti ženy, které pravidelnou výdělečnou činností (na př. obchodním podnikáním) získávají samostatný příjem, jest kryto zákonem. — II. * Manželka státního zaměstnance, která provozuje samostatný obchodní podnik, je »samostatně výdělečně činnou« ve smyslu § 6, I, odst. 3 zák. č. 394/22 a čl. V. odst. 14 vl. nař. č. 34/23 o drahotních přídávcích i tehdy, neúčastní-li se na něm přímo osobně (vlastní prací, přítomností v obchodě).

(Nález ze dne 18. března 1932 č. 4432/30.)